

A szegedi felsőipariskola diákjai példátlan botrányt rendeztek a kisteleki zsidó temetőnél.

Tanárok assisztálása mellett énekelték az Erger-Bergert.

Szeged, szeptember 18. (Saját tudósítónktól.) Az Erger-Berger című induló a boldog béke éveiben teljesen ismeretlen dal volt egész Nagymagyarországon és csupán az áldásos ellenforradalom vívmányainak köszönhető, hogy egyes társaságok nemcsak hogy *atrociitási csatáknak* használják ezt a dalt, hanem keveselik és lekicsinylik Kólcsey Ferenc klasszikus *Himnuszát* és új nemzeti himnusznak léptették elő a kellemes dallamu Erger-Bergert. Eddig ezt az ellenforradalmi himnuszt csak az utcai „felelősen atrocitásokról” hallottuk, amikor békés és védtelen polgárok koponyáját horpasztolták be az ölmosbotok — most, az ellenforradalom ötödik évében, úgy látszik, *vallásgyalázkodási és kegyeletsértési célra* is használják lelkes, felelőtlen ellenforradalmi fiatalok. Kisteleken fordult elő egy nappal ezelőtt az a felháborító és mindenkit megbotránkoztató eset, hogy *szegedi főiskolai hallgatók tandraik mellett, tandraik közbelépése nélkül az Erger-Bergert ordították különböző gyalázkodó szidalmak kíséretében, amikor egy felekezeti halottas sirkerije előtt vonultak el Kisteleken, hol a hívők legnagyobb ünnepjük előtt éppen legkegyelesebb és legszebb szertartásukat rótták le. A Szeged munkatársa erről a példátlan és felháborító esetről a következő részleteket jelentheti:*

Kedden reggel a szegedi felsőipariskola összes osztályaiból mintegy száz hallgató gyülekezett össze, hogy erős tanári felügyelet és vezetés mellett kiránduljanak Pustaszerre, megnézzék a vérszerződés hatalmas mezejét és megkoszorúzzák az első fejedelmet, a honfoglaló Árpád szobrát. A főiskolai hallgatók korán reggel indultak el és a felsőipariskola igazgatójának rendelkezésére néhány tanár vezette őket.

A szeri pusztára Kisteleken vezet át az út, azon a községen, amely furcsa jelenségeket mutatott az ellenforradalom negyedik és ötödik esztendejében. Az ellenforradalom második nemzetgyűlésébe „beválasztotta” Eckhardt Tibor volt sajtófelelősöt és a fajvédő gondolat lángelkű, de elegáns harcosát. Néhány hónappal ezelőtt pedig *zsidó bíró*t választott... A diákok vidáman, de minden különösebb zajongás nélkül haladtak át a községen, majd amikor a katolikus és református temető elé érkeztek csendben, illően vonultak el a falak alatt. Azután következett a zsidó temető. És itt tört ki az a példátlanul felháborító botrány, amely szép fényt vet a diákok iskolájának szellemére is.

Amint a csapat észrevette a zsidó temetőt, éktelen lármába tört ki, majd néhány vezető indítványára hangos kiáltásokba tört ki a zsidó-temető falánál: *Erger-Berger, Schossberger*...

Tüntetőleg meg is álltak a temetőnél és jó hangosan énekelték az utcai atrocitások és a bombamerényletek himnuszt. Majd tovább mentek és ekkor látták, hogy a zsidó temetőben néhány hívő halottainál a közeledő újév alkalmából legszentebb kegyeletét rója le. A szegedi felsőipariskola hallgatói ekkor ismét rendezítették az Erger-Bergerre, majd minősíthetetlen, durva, csúszmány, gyalázkodó szavakat és megjegyzéseket kitaláltak a kegyeletüket lerovó zsidó polgárok felé a temető kertjébe.

A diákokat vezető tanároknak egyetlen egy szavuk sem volt, amely elítélte volna viselkedésüket. Egyetlen tanár sem akadt, aki közbe mert volna lépni, hogy megakadályozza a félrevezetett, félrevezelt diákság példátlan botrányát. Egyetlenegy szegedi felsőipariskolai tanár sem akadt, aki figyelmeztette volna a diákokat, hogy a temető mellett kalaplevéve kellene elhaladni szépen, csendben, hogy ebben a zsidó temetőben számos olyan magyar is alussza örök álmát, aki Gorlicénél, a Piavénél és Sabácnál esett el a nagy öldöklés éveiben. Szomorú megállapítani, hogy ezek a tanárok, akik nem szóltak ez ellen egy szót sem, igen messze

esnek az igazi magyaroktól és az igazi nevelőktől, akiknek gyűlölet helyett emberszeretetre kell nevelniük a magyar ifjúságot.

Ezzel a példátlan esettel kapcsolatban, mint a Szeged munkatársa értesül, jelentés érkezett a kisteleki községhez, ahol a község valamennyi funkcionáriusa a legnagyobb felháborodással fogadta ezt az esetet. Értesülésünk szerint a kisteleki községi előjáróság a csendőrségnek is jelentette az esetet és felszólította, hogy *preventív intézkedéssel akadályozza meg, ne hogy a jövőben is előfordulhasson ilyen eset.*

A Szeged munkatársa ebben az ügyben kérdést intézett Thiering Oszkárhoz, a felsőipar-

A spanyol kormány békét akar kötni Marokkóban.

Páris, szeptember 18. A lapok azt az értesítést szereztek Tangerből, hogy a spanyol direktorium a katonai kudarcok nyomása alatt egyezkedni akar a riff-kabilokkal s ebben már lépéseket is tett.

London, szeptember 18. A Times tangeri levelezője szerint a spanyol direktorium haladéktalanul tárgyalásokba ohajt bocsátkozni Abdel-Krimmel, még pedig az 1923. évi júliusi alapon. E feltételek szerint *Spanyolország feladná Marokkó nagyrészt és elismerné Marokkóban a szultán. A riff-kabilok ezzel szemben követelik, hogy a spanyolok ürítsék ki Tetuánt és mindazokat a területeket, amelyeket az 1912. évi szerződés óta megszállottak.* Spanyolország csupán Ceutát és Melillát tartaná meg, továbbá Alhucemas és Penan la Gomera szigetét. A második feltétel, hogy a spanyolok ismerjék el a riff-kabilok függetlenségét. A harmadik, hogy

iskola igazgatójához, aki kijelentette, hogy a botrányról tudomása nincs, a tandrai neki még semmit sem jelentettek, valamint még nem kapta meg a kisteleki községi előjáróság hivatalos átiratát sem. Amennyiben beigazolódna a jelentésből, valamint a megejtendő vizálatból a botrány, úgy szigorú eljárást fog indítani a botrány résztvevői ellen.

Meg kell itt jegyeznünk, hogy a botrányról a tandraknak azonnal jelentést kellett volna tenniük az igazgatónak, hogy az eljárást azonnal le lehessen bonyolítani a botrányokozók ellen. Az igazgatónak azonban nemcsak a botrányokozó diákok ellen kell megindítani az eljárást...

A diákok egyébként a zsidó temető után vigan és a legünnepélyesebb hangulatban vonultak ünnepegni a szeri pusztára, a honfoglaló Árpád szobrához.

Képtelen vádakkal védekeznek a csongrádi merénylet.

Szolnok, szeptember 18. A csongrádi bombamerénylet ügyének ma volt a második főtárgyalási napja. Fél 10-kor elővezették a vádlottakat, majd dr. Fuchs Gyula elnök megnyitotta a tárgyalást. Piroksa János átmeneti viszonyban lévő főhadnagy kihallgatása következik. Az elnöknek arra a kérdésére, hogy bűnösnek érzi-e magát, Piroksa kijelenti, hogy nem.

Elnök: Mondja el a védekezését.

Piroksa János védekezik.

Piroksa János: November 9-ike az az időpont, amikor először szóba kerültem a Sági-útszéknél történt gyülekezés kapcsán. Ezen a

gyülekezésen nem vettem részt, nem is vehettem, mert azokon a napokon, a hevesmegyei Sirokon tartózkodtam. A második időpont, amikor szerepeltem, december 25-ike. E napnak egész délelőttjét a képkiallításra töltöttem és a Magyar Király-kávéházban voltam. Másnap, december 26-án délelőtt öcsémmel voltam a kávéházban, azután lakásomra mentem. Otthon Kiss nevű vendégemet találtam. Hazaérkezésem után azonnal lementem a kisételeibe és továbbra is odahaza voltam. Kijelentem, hogy semmiféle megbeszélésen, sem a bűncselekményben nem vettem részt, amit elejétől fogva hangsúlyoztam.

Piroksa lovagias ügye...

A december 26-iki eseményeket úgy adja elő, mint a többi vádlottak. Elmondja, hogy a Kókaiéknál történt összejövetelen nagyon keveset ivott és teljesen józan volt. Kókaiéknál a társaság legnagyobb része már teljesen részeg volt, köztük csak ő volt józan. Kókaiéktól háromnegyed 11 óra tájban indultak el. A kávéház felé mentek és a társaság egy része betért a kávéházba. Sági János egyenesen hazament, ő pedig öccsével és Bölönyivel együtt szintén hazaindult. Bölönyi az ő utcájánál vált el tőle. Ezután György öccsével együtt lefeküdt. Éjjel 1 óra tájban jött haza István öccse, akkor értesültek a merényletről. Tudomásuk van arról, hogy zsidó családok hangoztatták, hogy ők voltak a kezdeményezők. A merénylet utáni napon kérék, hogy jelenjen meg a csendőrségen. Mivel tényleges főhadnagy volt, őt csak nálánál magasabb rangú tiszt állíthatja elő, azonban szívesen a csendőrség rendelkezésére állt. Wéber rendőrkapitány különösen világnézeté iránt érdeklődött. Wéber kapitány megkérte, hogy másnap délig tartózkodjék odahaza. Otthon is volt délig, félegy

óra tájban azonban elment hazulról, hogy érdeklődjék letartóztatott öccse sorsa iránt. Az utcán találkozott Wéber kapitánnyal, aki durván azt mondta neki, hogy még nem mult el 12 óra. Ezt ő sértésnek vette és másnap Wébert provokálta is. Wéber a kihívást elutasította. Az ügyet egyoldalú jegyzőkönyvvel intézték el és azt felterjesztették parancsnokságához. Később a parancsnokságtól utasítást kapott, hogy a nyomozás érdekében álljon a csendőrség rendelkezésére. December 31-én tartóztatták le éjjel után három órakor. Nem vette komolyan a dolgot. Mikor bevitték és Fülöppel szembesítették, Fülöp olyan kijelentést tett, mintha 25-én már tárgyaltak volna a merényletről. Kijelenti, hogy 25-én nem is találkozott egymással. Az egész vizsgálat folyamán csupán Fülöppel szembesítették, aztán este a katonai csendőrséggel kísértették fel Budapestre, majd Szegedre vitték, ahol a vizsgálóbíró január 6-án hallgatta ki. Március 26-án, szabadlábra helyezésem előtti napon a vizsgálóbíró kihallgatott. Közölte, hogy január 6-iki vallomásomban be-

ŐSZI IDÉNYRE!

SZÉCHENYI-TÉR 17.
TELEFON 355.

POLLÁK TESTVÉREKNÉL

Kötött kabát és mellénykülönlegességek, harisnyák minden létező divatszínben, fehérneműek, csakis elsőrendű minőségben rendelkezésre le

a legolcsóbb szabott árakon

CSEKONICS-UTCA 6.
TELEFON 354.